

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Virtvtvm Adeptione, Siue De Instrvmentis
Assequendæ Virtvtis libellus R. P. Iacobi Alvarez De Paz
Toletani è Societate lesv**

Álvarez de Paz, Jacobo

Coloniae Agrippinae, 1615

§. 9. De Clementia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46634](#)

in medijs iniurijs, & cōtumelijs dulci commiserationis affectu perfunde, ut dum iniurias remittimus, & promalis bona reddimus, tuæ scholæ sectatores efficiamur. Amen.

De Clementia. §. IX.

Clementia est virtus, qua ad moderatè puniendum mitescimus, & pœnas delinquentibus infligendas moderamur. Vel, est, vt Augustinus ex Aug. lib. 30. Tullio ait: per quam animitemerè in 99. q. 31. odium alicuius illecti concitatique, comitatem retinentur. Vel, est, vt ait Sene- cīc. 2. de ca, temperantia animi in potestate vī- iuuētute. cisiendi: vel, lenitas superioris aduersus Sen. l. 2. de clem. c. 3. inferiorem in constituendis pœnis. Vel deniq; moderatio, aliquid ex merita & debita pœna remittens. Quæ virtus licet præcipue resideat in principibus & Prælatis, quorum est, delicta punire: tamen minus principaliter est in subditis, quatenus volunt, eadē delicta clementer & leniter à superioribus castigari.

Incitamenta ad Clementiā sunt:
I. Clementia Dei, qui in hac vita insi-

in signia hominum flagitia minoribus satis castigationibus punit. De quo dicitur: Parcis omnibus, quoniam tua sunt Domine, qui amas animas. In alia autem vita sicut præmio afficit ultra condignum bonos; ita punit circa condignum malos, quia posset in illos iure acrius animaduertere, & ipsos acerbiorib. penitentia sineulla crudelitatis nota castigare.

H. Clementia Christi Salvatoris, qui mulierem in adulterio apprehensam benignissimè liberavit, & ex proprio peccato compunctam, eius compunctionem pro satisfactione accipiens, sineulla læsione abire præcepit. Cuius pietatem & clementiam cogitantes, inquit Cyprianus, non acerbi adeò, nec duri, nec innum. fouendis fratribus inhumani esse debemus, sed dolere cum dolentibus, & cum flentibus flere; & eos quantum possimus, auxilio & solatio nostræ dilectionis erigere: nec adeò immites & pertinaces ad eorum penitentiam retundenda, nec iterū soluti faciles, & ad communicationem temere laxandam.

III. In-

III. Inducit consideratio fragilitatis humanæ, qua frater, ignoranta forte, aut passionis vi oppressus, peccauit, & propriæ imbecillitatis cognitio, quoniam ego in simili occasione ab hoste tentatus, & diuina gratia destitutus, fœdius deliquifsem. Hęc etiam virtus maximè erga Prælatum benevolentiam subditorum conciliat. Quare Salomon: *Misericordia & veritas custodiunt regem, & clementia roboratur thronus eius.*

Actiones Clementiæ sunt: I. Pœnas, à delinquentibus debitas moderate remittere.

II. Defectus aliquos, non nimis graues, ut grauiores caueantur, & ne subditi proterui fiant, aliquando disimulare.

III. Seueritate vti in homines malignos & procaces, qui aliter in officio contineri non possunt. In eos etiam, quæ lœdunt bonum commune. Nam dum in membra sœuimus, in totum corpus clementes sumus. Est autem seueritas, inflexibilis animi rigor,

rigor; nihil de statuta, aut merita pēna, remittens.

Postulatio Clementiæ : Domine Iesu Christe, qui misericors & clemēs diceris, & quod in te est, magis eligis misereri, quam irasci; fac nos, peccatores & delinquentes fratres nostros agnoscere, ut dum eorum delicta ad seueritatem excitant, propria natura nostra, tua gratia decorata, mentem, in ultionem inhiantem, ad clementiam & miserationem infirmorum inflectat. Amen.

De Humilitate. §. X.

Humilitas est virtus, qua homo ex intima cognitione maiestatis divinae, & reverentia ad Deum, atque ex verissima notitia sui, affectum reputat excellentiæ sibi non debitæ, ab alijs despici appetit, & (quod ad se pertinet) in infimo se loco constituit. Descriptio hæc colligitur ex Thoma Aquinate. Sed aliam breviorē & satis pulchrā gradib. hu assignat Bernardus, dicens: Humilitas militatis, est virtus, qua quis verissima sui cognitio,

D Th 2.2

q. 161. ar. 6

Bern. l. de

gradib. hu